

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poziv k dopolnilnej volitvi za državni zbor.

Odbor Slovenskega društva za Štajersko je v seji 15. januarja sklenil p. n. volilem nasvetovati, da rajnemu g. Mihajlu Hermanu kot najvrednejšega naslednika izvolijo dne 31. januarja t. l. v Ptuj, Rogateci in Ljutomeru jednoglasno č. g. **Božidara Raiča**, mnogozasluznega župnika sv. Barbare v Halozah. Njegov lastnoročno napisani politični črtež se glasi:

Božidar Raič,
volilem volilnih okrajev: Gornje-Radgonskega, Ljutomerskega, Ormoškega, Sv. Lenartskega, Ptuj-skega, Šmarijskega, Rogaškega.

„Bridka smrt pokosila je sredi decembra 1883 za nas darovalno življenje blagega g. Mih. Hermana, bivšega deželnega in državnega poslanca rečenih volilnih okrajev, in c. kr. vlada razpisala na 31. dan t. m. dopolnilno volitev državnega poslanca. Slovensko ljudstvo samo in zastopano po svojih razumnih iz navedenih volilnih okrajev izreklo je svojo iskreno željo, da naprtim to težko poslansko breme na svoje rame. Izgovori in izpričevanja neso nič pomagala, torej zgodi se volja narodova; vsaj je glas naroda glas božji. Ako bode moči narodu slovenskemu s tem kaj koristiti, hočem tudi v svojem 57. letu prebiti vse neprimike, katere so s poslanstvom v zvezi; akopram je naš največji učenjak in točen poznavalec neprijetnih razmer državnega zbora in državnega poslanstva rekel: „pomilujem vsakega, kateri tamo (v državni zbor) pride“. Itak, če je na blagost in srečo sorodjakom, podvržem se za nje vsem nadlogam in neprijetnostim, dobro vedoč, ka me na to veže sveta dolžnost in iskrena ljubezen do svojega zatiranega in zaničevanega naroda slovenskega — vedno vernega svojemu cesarju. Sedaj bi najbrže radi vedeli moje nazore o šolskih, političkih in gospodarskih razmerah?

Slovenci! moje mišljenje in prepričanje narodno-politiško razkrito je v govorih na taborih, pri velikih narodnih svečanostih, skromneje v krajnem in okrajnem šolskem svetu in v okrajnem zastopu, po mojem delovanju in mnogoterih volitvah, posebno pa v sestavih po raznih naših časnikih. Sicer pa kratko ponavljam svoje nagleds v naslednjih točkah:

a) Osnovne, oziroma ljudske šole naj bodo narodne; ako pa je otrok po vse izurjen v slovenskem čitanju in razumenju čitanih sestavkov, v pismu in računu, naj se v ime božje potem začne v III. razredu s čitanjem in pisanjem drugega deželnega jezika, kar pa bi se naj vršilo v istej meri na meji pri naših sosednih drugojezičnih narodih.

Za nemščino, oziroma laščino, odložene so srednje šole, to je gimnazije in realke, kjer se učni načrt naj tako uravna, da bodo po dokončani gimnaziji ali realki vsi slovenski učenci na Slovenskem sevsema zmožni slovenščine in nemščine. V to svrhu je treba pred vsem zahtevati slovenskih paralelnih razredov na spodnještajerskih gimnazijah. Vsi gimnazijski in realni učitelji po vsem Slovenskem morajo biti zmožni slovenskega jezika v pismu in besedi. Kdor ne zna našega lepega jezika jedrno, naj ne je od naših krvavih žuljev vsakdanjega kruha.

Učiteljsiše v Mariboru bodi za Slovenski Štajer slovensko, a nemščina kot obvezni predmet.

Deželno šolsko svetovalstvo v Gradci dosle prek in prek nemško in nam Slovencem navpik nasprotno, naj se preinači ali kar še bolje želimo, preseli za Slovence na Spodnje Štajersko kot oddelek tako, da bode Slovencem pravično. Vsi šolski nadzorniki Slovencem protivni naj se odstranijo.

Za slovenske pravnike naj se osnujejo početkom 1884/5. šolskega leta na Graškem vseučilišči stolice, da se bode slovenski razlagal: občni državljanski zakonik, pravdni in nepravdni postopnik, kazenski zakonik, kazenski postopnik, trgovinsko in menjiško pravo, za kar je svetli cesar z najvišjim sklepom od 29. dne julija 1870 bil ministru Hohenwartu zaukazal v državni proračun vpostaviti 3600 gld., pa liberalna večina državnega zbora jih ni dovolila. Kako bi naj uradniki slovenski uradovali, ako se neso učili?

b) Vsi uradniki na Slovenskem morajo znati slovenski v pismu in besedi; ako ne, srečno! torej tudi z vsemi občinami slovenskimi uradovati

slovenski, če se prekrše proti temu, z Bogom! Zakaj bi naš tečni pšeničak tuji kot neznanci našega slovenskega jezika dobivali, in zato se še iz nas norca delali in nas zaničevali, a mi Slovenci v svojej domovini naj bi bili zadovoljni z ovsenjakom; vsaj naši bankovci imajo jednako vrednost z drugimi, in naši junaki mladeniči so hrabri vojaki, kakor drugi, ali še boljši, in cesar jih je pri različnih prilikah pohvalil, rekoč: „Slovenci, dobro!“

c) Spodnje Štajersko, ker iz Gradca nam se ne daje, cesar nam treba, čeravno mi tam mnogo plačujemo, naj dobi poseben oddelek namestniški na Slovenskem Štajerji, ali kar nam je še ljubše, naj se vsi Slovenci združijo v jedno upravo zjedneno Slovensko.

č) Delavcem naj se počitek privoščí ob nedeljah in praznikih.

d) Ženitev družine (poslov) in skrajnih ubožcev naj se umno omeji.

e) V gospodarstvenem obzru naj bi tudi nekaj storila država, da se uredi deroča Drava na Slovenskem Štajerji, in naj bi se uresničila železnica, katera bi tekla nad Radgono, Ljutomer, Ormož.

Teh toček izvršitev hočem zagovarjati po svojej zmožnosti in sposobnosti, in še drugih, ktere mi bodo častiti volilci pismeno ali ustno naznanili. Vse za blagost in srečo vseh Slovencev!“

Predragi rojaki slovenski! To je politična izpoved č. g. Božidara Raiča, verno zapisana zapuščina blagega našega prvoboritelja Mih. Hermana, jedro narodne slovenske politike. Ko to dosegnemo, zagotovljena so nam Slovencem naša slovenska tla, zagotovljen obstanek in napredek na narodnej podlagi, postali smo drugim res jednakopraven narod, ki zraven jednakih bremen tudi uživa jednake pravice. Da nam to priboriti pomaga, je č. g. Božidar Raič najsposobnejši mož. On je naš rojak, porojen od slovenskih kmetjskih staršev pri sv. Tomaži nad Veliko nedeljo, izšolan v Mariboru in Gradci, tukaj v duhovnika posvečen, kaplanil je v Slivnici, posloval kot profesor slovenščine na gimnaziji v Mariboru in pastiruje že mnogo let kot vele-skrbni župnik velike župnije pri sv. Barbari v Halozah. Od rane mladosti do sedanje starosti kaže vedno vneto srce za svoj narod; celih 40 let dela

LISTEK.

Časnikarstvo in naši časniki.

(Dalje.)

Že večkrat sem omenil, kako raznovrstne stvari obravnavajo po novinah njih dopisi in uvodni članki, v obče pa so jim glavni predmet politične in družbinske razmere. Nemam toliko prostora, da bi tukaj naštel vse posamične predmete, ki so se le zadnjih 15 let v uvodnih člankih in dopisih slovenskih časopisov vrstili, menjavali in ponavljali. Nezavisnim listom je pri dolečbah državnega zakona in pri napetih političnih razmerah (kot so na pr. ravno sedanje razmere pri nas v Ljubljani in sploh naše sedanje razmere na Kranjskem) silno težavno vsestransko in povoljno izvrševati svojo nalogo. Tu ne mislim na napete sile, ki delujejo pri nasprotujočih strankah. Boj je življenje sem že jedenkrat poudarjal, in ta boj, mej strankami bojevan v zmernih mejah, nikakor ne škoduje narodovemu razvitku. Vse drugače

pa mora o tem boji soditi vsak trezni politik, ko vidi in neprestano zapazuje, da se vsemogočna vlada utika mej stranki, da je jedno stranko pridobila za se, da je glasilo iste stranke, ki ima pobijati načela „Slovenskega Naroda“. Gospoda, to ni več enakomeren boj mej naravnima, narodnima strankama, to ni več pošten boj, ki zmerom in povsodi uri in čili narodove moči ter se zmirom in povsodi končuje s porazumljenjem dotičnih strank; kajti v boji se okrešajo vsi skrajni ogli in vsi ostri robovi; nazadnje se prepričati stranki, da obe hrepeniti po istej svrbi, le da ste do njega hiteli po nekaj različnih potih. Ta boj — in pisatelj teh vrstic ga sodi tako nasebno, kot ga sodi blaženi Miroslav o zadnjem listu iz Olimpa — ni enakomeren; vlada ga je nam usihla v največjo škodo narodnej stvari. Ta boj je — le pokrižajte se cigovmigovci „Slovenčevi“ — pravi Darwinov „struggle of life“. Pohrustati hočete „Slovenski Narod“, zato celo po raznih zavodih (na pr. po duhovskih semenških) prepovedujete odraslim mladeničem, mladim možem naročati se na rečeni časopis! In ko bi ga tudi uničili, kar se pa ne bode zgodilo, če Bog

da in sreča junaška! kaj bi imela konservativna stranka od tega? Le vlada se bi vam smejala, ker ste se dali jej tako za nos voditi. Narod, ne tiskani, ampak stiskani slovenski narod, bi pa vsled tega trpel največ škodo. Vi le hlapčujete, gospodujejo vam drugi. Gospod urednik, ne mislite, da sem zgrešil svoj pot. Nikakor ne. Z rečenim hotel sem čitateljem le pokazati neznan jim neovrgljivi faktum, potem pa v velikih potezah naslikati naše sedanje, kaj napeto politično stanje, v katero so nas par ordre du grand mufti zatirali toliko kratkovidni in nepremišljeni, kolikor upogljivi narodni poslanci. Doslednosti, pre-mišljene doslednosti manjka, a taka doslednost ni trmoglavost! In glasoviti Cavour je rekel: „La plus mauvaise des chambres est encore préférable à la plus brillante des antichambres“.

Napeto sedanje politično stanje sredi toliko tlačnega naroda vznemirja pravega nezavisnega narodnjaka, vznemirja pa posebno nezavisnega časnikarja (kukovice se nagloma udajo vsemu, karkoli jim nese!) ter mu pri njegovem delovanju dela tisoč in tisoč zaprek. Svojega prepričanja ne

n bori se za nas Slovence z besedo, peresom in premoženjem. Njegovo ime daleč slovi kot najodličnejšega, zgovornega, neustrašivega branitelja Slovencev. Njemu moremo z največjim zaupanjem izročiti zagovarjanje svojih najsvetejših pravic in zahtev.

Volite ga torej za svojega poslanca povsod jednoglasno, njemu v hvaležno priznanje, narodu slovenskemu pa v čast in korist.

Naslednik g. Mihajlu Hermanu bodi naš **Božidar Raič!**

Odbor Slovenskega društva za Štajersko
s sedežem v Mariboru.

„St. James Gazette.“

prinesla je članek, ki govori o odnosih mej Rusijo in Poljsko. Ta članek je pisal najbrž kak Poljak, z namenom, da ovrže one glasove po nemških časopisih, da Poljaki žele vojske mej Nemčijo in Rusijo, ter so pripravljeni pomagati prve. Pisatelj tega članka hotel je pomiriti duhove, katere so razburili nemški časopisi v Nemčiji, Avstriji, pa tudi v Poljski sami. Ker je ta članek v večjih ozirih pomenljiv, zlasti pa v tem, da kaže, da tudi pri Poljakih gine ono brezplodno romantično navdušenje, ki jim je samo škodovalo, zato ga ob kratkem priobčimo svojim čitateljem.

V čustvih Poljakov zgodila se je velika premena v poslednjih desetih letih, pravi angleški list. Poljaki zdaj ne tratijo več svojih sil v brezplodnej borbi za neodvisnost; patriotizem njih, to živo čustvo, ki združuje vse, po širokem svetu raztresene poljske sinove v jedno tesno rodovino, — ta patriotizem našel je drug izhod in napeljuje Poljake zasledovati praktične smotre in krotiti vzplamtjenost. Ustaja v 1863. l. bila je najneumnejše in najneuspešnejše podjetje Poljske. Misliti moramo, da je ta strašna lekcija služila Poljakom v prid in uničila mej njimi poslednje romantike, kakor jih imenuje Aleksander Herzen. Dalje se je od tega časa v evropskem življenju prigodilo marsikaj, kar bi bilo poprej brez dvombe prouzročilo ustajo, pa Poljaki so ne glede na simpatije in ščuvanja od strani nekaterih evropskih držav premagali skušnjavo. Poslednji čas prigodilo se je v Poljski neko razburjeno gibanje. Napete razmere mej Rusijo in osrednjimi državami, ki so dajale pred dvema mesecema bogat predmet inozemskemu časopisu razburjevale so poljsko občinstvo. V istini so se v inozemskem časopisu pogosto pojavljale vesti, o vojnih pripravah Rusije in zbiranju ruskih vojsk na poljski meji. Nedavno bile so konfiskovane nekatere številke „Gazete Narodowe“ v Levovu, v katerih se je razpravljalo o predstoječi vojski mej Rusijo in Nemčijo. Poljskemu časopisu bilo je zabranjeno vznemirjati duhove. Zvršivše se zblizenje osrednjih držav z Rusijo uplivalo je tudi na politiko Poljske. Po besedah angleškega časopisa so Poljaki vneti privrženci nemško-avstrijske zveze, ker je Avstrija zaščitnica Galicije t. j. velikega dela Poljske proti ruskim prizadevanjem. Vender Poljska nema nobenega povoda želeči vojske Rusije z Avstrijo, ali s kako drugo zapadno državo. Vsa teža take vojske legla bi na Poljsko, kajti vsa vojna bila bi se na poljskih tleh. Trpela bi polja, hiše in narod sam; deželo bi poplaval sovražniki in prijatelji, ter Poljaki v avstrijskih in ruskih vrstah

more zatajiti, od druge strani pa ga žene sveta dolžnost, da narodu v časopisih pojasnuje pravo stanje, da narod sviri pred zanjkami, katere mu vsemogočna vlada s pomočjo kratkovidnih prvakov nastavlja. Če se narodni, nezavisni časniki v takih žalostnih razmerah neče ravnati po prej navedenih besedah razupitega Fouchéa, ter neče svojih misel skrivati pod neprimernimi besedami, mora s svojimi uvodnimi članki in dopisi biti v neprestanem nasprotju z državnim pravdnikom. In temu je na razpolaganje cela kopica nevarnih paragrafov kazenskega zakona in dolga vrsta dvoumnih besed, po katerih poprijema časniki, ko hitro ta odkritosrčno govori k narodu, ter pogumno in vestno trga zvijske spletke, katere imajo narod v pogubo in sramoto zapeljati. V takih razmerah je še najmanjša nesreča, če neizprosno državni pravdnik zgrabi zločinski list ter zapreči ves stavek, da se kočljivi dopis ali uvodni članek ne more širiti mej narodom. to je spisovatelju najbolj neljubo, ker ne spisuje svojih člankov za državnega pravdnika, ampak za svoj narod. Kako se pa počuti urednik zaseženega lista v takem slučaju, tukaj ne bodem poudarjal, ker bi mi vi, gospod urednik, gotovo pre-

bi se morali vojevati drug proti drugemu . . . In kako korist bi imela nazadnje Poljska od tega? Nobene. Nemčija zahtevala bi novo delitev Poljske, pri kateri bi se meja potegnila doli ob Visli, in Varšava bi pripala k Nemčiji. Taka delitev bi pa ne prinesla sreče Poljski, temveč samo nesrečo. „Samo v Avstriji dovoljeno je Poljakom biti to, kar so“ . . . V Nemčiji bode poljski narod trpel še več od germanizacije, kakor trpi v Rusiji od rusifikacije. Ni mogoče, da bi Poljaki tega ne spoznali, in kakor bi tudi hrepneli zboljšati svoj položaj, o podobnej vojski ne smejo sanjati, a morajo se je bati. K konci pravi angleški časnik, da se razvidi iz vsega tega, kar ima pred očmi večja polovica Poljakov, da Poljska mora, kakor vsi evropski narodi želeči ohranjenje miru, a samo ne veruje ne, da bi mir bil trajen . . .

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. januarja.

„Politik“ misli, da jezikovno vprašanje podrobneje rešiti je stvar deželnih zborov, državni zbor je v tem obziru že storil svojo dolžnost, ko je izrekel načelo v §. 19. drž. osnovnih zakonov.

V N. fr. Pr. piše se iz Krakova, da Lienbacherjeve izjave in bližajoča se obravnava o Wurmbrandovem in Herbstovem predlogu jako vznemirjajo Poljake. Poljaki se bojé vsake izpremembe notranje politike, ker bi jim le škodovala. Nek veljaven poslanec poljskega kluba se je neki izjavil: „Prizadevanje Čehov še dalje spreminjati volilne rede, nikakor ne ugaia poljskim interesom. Galicija z novim volilnim redom ne more nič pridobiti, mi bomo vedno one može volili v državni zbor, ki zaslužijo naše zaupanje, in katerih poljski patriotizem že poznamo. Poljski klub bi pa zgubil vso svojo veljavo, ko bi se z novim volilnim redom zagotovila večina v državnem zboru, druge stranke v državnem zboru bi javaljne še podpirale naše zahteve. Na Čehe se ne smemo zanašati, mi že poznamo njih zvestobo. Držali so zdaj z nami, ker so nas potrebovali za doseg svojih narodnih težnj. Pa ne bodo se več zmenili za nas, ko nas ne bodo več potrebovali. Na levoico tudi ne, ker smo se jej z ovrenjem zgornjeavstrijskih volitev in pri šolski noveli preveč zamerili. Zato mi Poljaki nikakor ne želimo drugačne sestave strank.“ — Pa tudi v poljskem klubu samem prikazujejo se razpori, zlasti o izpeljavi decentralizacije železnic se mnenja jako križajo, — V poljskih krogih je napravilo jako slab utis to, da Lienbacher ni povabil Poljakov k pristopu v agrarni klub. Poljski listi ga zato hudo napadajo.

V hrvatskem saboru je 16. t. m. govoril pri obravnavi o Vojnovičevem predlogu Mihajlovič. Izrekel se je za predlog odsekov z Arnoldovim pristavkom. On pravi, da stoji na podlagi pogodbe zato bode glasoval proti Vojnovičevemu predlogu. Govornik opravičuje frakcijo divjakov, in pravi, da bode prihodnost pokazala, da je ravno ta frakcija nastopila pravi pot, ko narodna stranka vzlic svoji organizaciji ni nič mogla doseči. Potem je ob kratkem opisal zgodovino narodne stranke od 1872 l. sem. On je vedno svaril proti prijenljivosti, dokler ni prišlo do državnega nasilstva. To je bilo uzrok, da je on izstopil iz narodne stranke. Govornik pravi, da ni verjel, da bode vlada bana Pejačevića, ki je bil Ogerskej prijazen, tako daleč gnala, da odstopi, ali pa narod prisili k upor. Zdaj bi pa hrvatski poslanci ne bili imeli ustopiti v državni zbor, dokler se ustava ni popolnem zopet upeljala, potem pa naj bi bili v državnem zboru uložili skupen protest. Narodni stranki je očital, da sama ne ve kaj dela, prej je bila proti vsakej adresi, zdaj je sama pred-

črtali dotične besede. Premeteni časniki v takih napetih razmerah delajo, kar je pisatelj tega podlistka že delal leta in leta. Preostre sestavke — članke in dopise — je posiljal ven iz dežele v druge liste, celo v nam prijazne nemške liste („Politik“ in „Tribüne“); po tem potu so priromali nazaj v naše središče, kjer so jih slovenski listi lahko ponatilsnili le z golim pristavkom ali pa osoljenim uvodom, da ta in ta časopis je prinesel sledeči sestavek. Tako se tudi po ovinkih pride do naroda ter mu lahko glasno in odkritosrčno razlaga najbolj zamotano vprašanje, najbolj napete razmere. Čudno je pri tem le to, da državna pravdnika v Beči in Ljubljani imata toli različno mero. Razmere, razmere so temu krive! Te skrivnosti pa nese od kralja našega državnega pravdnika in nađejam se, da mu bode pri presojevanji slovenskih časopisov tudi v bodoče veljala dosedanja navada: kar je v Pragi in Beči dovoljeno, pač v Ljubljani ne more biti prepovedano. In hvala Bogu, toli pristanski pa naši državni pravdniki še neso, da bi se ravnali po latinski prislovi: quod licet Jovi, non licet bovi. Ona premetenost časnikiarju napravja le nekaj več dela, navadno se mu to po-

ložila adreso. Bana pa prosi, da bi skrbel za deželo, zlasti gledal na to, da se uravna kataster, in da uradniki spolnujejo svoje dolžnosti, da ne bodo odiral naroda, in da naj na to pazi, da v Zagreb prišedši uradniki ne bodo našli vse vlade v kavarni, potem izjavi željo, da ban vzame v roko reorganizacijo uprave. Za njim govori dr. Schram za odsekov predlog. Njegov govor je pa le polemika s starčevčevci, o stvari sami pa niti besede ne zine. Očita desnici, da nema programa, da družega ne zna, kakor razdirati, zagovarjajoč bana pravi: Ko bil bi sam Bog ban na Hrvatskem, v treh mesecih bi se odpovedal.

Vnanje države.

V Berlinskih diplomatskih krogih se trdi, da se pri pristopu Italije k nemško-avstrijske zvezi ni staval pogoj, da naj Italija respektira avstrijska ozemlja, kakor so poročali razni listi, kajti to bi jako ponižalo italijansko vlado v očeh naroda, dogovorilo se je samo o popolnej nevtaliteti Italije.

Ruski minister vnanjih zadev pride jutri na Dunaj in se bode ustavil pri ruskem poslanstvu. Na Dunaji ostane dva dni, potem pa odpotuje v Petrograd. Knez Urusov, ruski poslanik v Bukareštu prišel je predvčeraj na Dunaj, da pozdravi Giersa. — Kakor se „Germanii“ poroča iz Petrograda podarjal je car pri novoletnem vsprejemu diplomatov in državnih dostojanstvenikov dobre razmere z drugimi državami, a o notranjih zadevah izrazil se je jako nepovoljno. — Kakor se govori hoče komuni-kacijski minister železniške zgradbe izvršiti nadalje z železniškimi batalijoni, in je že naročil šefu vojaških železnic zgraditi tristo verst projektiranih železniških prog.

O novem bolgarskem vojnem ministru pišejo ruski listi: Knez Kantakuzen je vzlic svojemu grškemu imenu pravi Rus. V Rusiji bil je načelnik žandarmerije. Za pisarska dela, ki so bila združena z njegovo službo, ni maral, tudi mu ni ugajalo Petrogradsko podnebje. Mesta gubernatorskega šefa, katero so mu ponujali, ni hotel sprejeti. Za politiko — za notranjo, kakor za vnanjo — se ni dosti menil. Za avansovanje se tudi ni poganjal, in napravil je utis poštenega vojaka. Iz tega se da sklepati, da se bode v Bolgariji bavil samo z vojaškimi zadevami, a v politiko se pa ne bode mešal, takega pa ravno potrebuje Bolgarija.

V španskej kamori je 15. t. m. Castelar razvijal svoje nazore o vnanji politiki. Konstantoval je upliv Francoske. Nemčija skuša z vsemi sredstvi zatreti demokratične principe. Španija se ne sme mešati mej Francijo in Nemčijo. Po njegovem mnenju je bilo potovanje kralja Alfonza v Nemčijo neumestno in nepremišljeno. Vsprejeli so ga jako hladno; kralj Alfonz bil je vzprejet, kakor srbski kralj; španski ministri bi zato bili imeli od nemške vlade zahtevati pojasnila. Kralj Alfonz bi tudi ne bil smel po govornikovem mnenju vračati se skozi Francijo. Minister Vega d' Armijo izjavi, da Španija ni sklenila nikake alijance, in jo tudi ni iskala, in hvali prijazno postopanje Nemčije že skozi več let. O pariških dogodkih pa pravi, da vlada po pojasnilih predsednika Grevyja ni zahtevala nikakih novih pojasnil. Castelar pravi odgovarjajoč Armiju, da bi kralj Alfonz bil moral posnemati Viktorija Emanuela, ki je zavrnil imenovanje častnim častnikom v tujej vojski, rekoč, da ne more on povrniti take časti, ker Italija nema častnih častnikov. Oni polk je ropal po Pariškej okolici in oplenil grad kraljice Elizabete. Minister notranjih zadev zagotavlja, da car Viljem ni mislil na nikako sovraštvo do Francozov, ko je Alfonzu podelil to čast, in pravi, da ministerstvo odstopi, če to zbornica želi.

Dopisi.

Z Dunaja 16. januarja. [Izv. dop.] (Iz pred državnega sodišča.) Predno so se vršile volitve

dvoji, napravlja mu pa tudi nekaj stroškov. A teh se ne sme strašiti več narodnjak.

Če prav pomislimo pravo nalogo vsemu časopisji, čudili se bomo tolikej ostrogi kazenskega zakona in državnega pravdnika nasproti časopisom. Nezavisen časopis je pač le glasilo skupnega naroda; narod se ne bode dal tako hitro ugnati v kozji rog, če prav mu surova sila vsemogočne države ugonobi tako glasilo. Neupogljiv narod si bode vselej napravil novo in nezavisno glasilo, skozi katero se ima razlegati nepopačeni njegov glas. Vlada bi morala povsodi in zmirom preganjati le zavisne in kupljive časopise, ker le ti trosijo laži in zmote mej narod. Vidim, vidim vas, gosp. urednik, da se mi pri zadnjem stavku smehljate ter me zavračate na glasovitega Münchhausna v blatu! A namen ne posvečuje sredstev, če prav so „Zavitarji“ trdili ravno nasprotno. Najbrže se pri sedanjem osodepolnem političnem boji vladni privrženci ravnajo po tem razupitem gaslu očetov Jezuitov. A pri tem delu so obžalovati tem bolj, ker tudi njih namen ni pošten, ni narodu na korist.

(Dalje prih.)

v okrajni zastop Ptujski, uročila sta gg. dra. Ploj in Jurtela pritožbo pri c. kr. državnem sodišči, ker je c. kr. okrajno glavarstvo Ptujsko vzprejelo v imenik veleposestnikov 56 Ptujskih meščanov, kateri plačujejo davek le od v mestu nahajajočih se hiš, ali od takih hiš in malih kosov posestev, združenih s takimi hišami. Na ta način se je namreč doseglo, da so meščanje v skupini veleposestnikov prevago dobili, da so mestni kočarji smeli voliti v istej skupini, kakor so volili graščaki in drugi posestniki zemljišč, ki plačujejo v enem letu na tisoč štibre, da so meščanje volili prav za prav v treh skupinah, dasi plačujejo le okoli 12.000 gld., mej tem, ko so mogli posestniki zemljišč, od katerih plačujejo nad sto tisoč goldinarjev štibre, voliti le v jedni skupini.

Da je to očitna krivica, ki se ne dá niti tajiti, niti prikrivati, je razvidno.

Tem bolj živo čutila se je tedaj potreba, potrskati na vrata c. kr. državnega sodišča in iskati tu pomoči.

Sodišče je vzprejelo pritožbo. Včeraj je bila vsled te pritožbe javna obravnava. Ministerstvo poslalo je k obravnavi svojega zastopnika, pritožbo zastopal je tukajšnji odvetnik g. dr. Miroslav Babnik.

Izpeljave prvega bile so jalove, k sreči prav kratke; izpeljave g. dra. Babnika temeljite in stvarne; kdor jih je slišal, moral je priznati, da zastopa pravo in pravico in ni domislil, da bode pritožbi ustrezno, ako pride do meritornih razsodb.

Do te takrat ni prišlo in zategadelj stvar ni dognana. C. kr. državno sodišče izreklo je le, da ni kompetentno o tej stvari soditi. Vprašanje je važno in zatorej bode prišlo spet na vrsto, prišlo bode na vrsto za tri leta, prišlo bode na vrsto, kadar se bo volilo v okrajni zastop Ptujski, Celjski in Mariborski.

Do tja je časa dovolj, da se stvar študira, da se premišljuje, kako se dá krivica odstraniti, katero sodišče more biti kompetentno, ako bodeta okrajno glavarstvo in c. kr. namestništvo imenik volilcev veleposestnikov spet po istih načelih sestavila, kakor zadnjikrat.

Prilicno bodem vam poslal pritožbo samo, govor g. dra. Babnika in razsodbo z razlogi vred, da se more vsak s stvarjo pečati ali vsaj o njej poučiti, kogar zanima količkaj.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

Poročevalec gosp. Hribar opomni, da bode mogoče l. 1885 postaviti železni most, da tedaj 1000 gld. za popravilo mostu zadostuje. Pri glasovanju vzprejme se predlog odsekov.

Za razširjenje ceste v mestni log postavljenih je v proračun 1000 gld.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pravi, da ni treba te ceste nič razširjati, ker je dosti široka. V obče pa Doberletovi dediči ne prodajo svinjaka, ki moli v cesto. Znesek 1000 gld. naj se tedaj iz proračuna zbrise.

Poročevalec gosp. Hribar odgovarja, da Doberletovi že prodajo, kar se za razširjenje ceste potrebuje, seveda za dobro ceno. Cesto razširiti je jako potrebno, to je poudarjal že mnogokrat v zboru g. mestni odbornik Goršič in tudi bivši župan g. Laschan se je mnogo trudil, da bi se cesta razširila. Prebivalci v Krakovem in Trnovem razširjenje ceste tudi izrečno in ponovljaje zahtevajo. Treba pa je nujno cesto v mestni log razširiti, kajti po njej vozi se mnogo voz s kmetijskimi pridelki iz mestnega loga in tudi topničarji s svojimi širokimi vozovi vozijo tod v vojašnico.

Pri glasovanju se vzprejme odsekov predlog. Za popolnjenje kamnitnega tlaka pred sv. Miklavža cerkvijo predlaga dr. vitez Bleiweis-Trsteniški 500 gld. postaviti v proračun. Ta predlog se vzprejme.

K predlogu, naj se odpošlje peticija do deželne šolskega sveta, naj se uvede slovenski jezik kot obligaten predmet na c. kr. velikej realki v Ljubljani za vse učence, oglasi se gosp. Šuklje in pravi, da se ne ujema s predlogom finančnega odseka in to z ozirom na jasne postavne določbe, poudarja, da se bode potegoval za slovenske srednje šole, da s svojega stališča zahteva slovensko realko, kar ni ne izpeljiva iluzija, kakor kaže pogled na Čehe in Hrvate. Protiviti pa se mora predlogu, kajti na realki je učni jezik nemški in za slovenske učence pa slovenščina obligatna. Za Neslovence pa velja tu §. XIX, ki slove: „In Ländern in welchen

mehrere Volkstämme wohnen, sollen die Unterrichtsanstalten so eingerichtet werden, dass ohne Anwendung eines Zwanges zur Erlernung einer zweiten Landessprache jeder dieser Volkstämme die erforderlichen Mittel zur Ausbildung in seiner Sprache erhält.“ Ako se tedaj vzprejme nasvet finančnega odseka, potem se zahteva, da se pri upeljavi slovenščine rabi nasproti Neslovencem sila, „ein Zwang“, s tem pa bi se prelomil zakon in ustvarjal nevaren praecedens, katerega bodo protivniki gotovo prej ali slej porabljali proti našemu narodu.

Predlaga tedaj, da g. poročevalec sam umakne svoj predlog, ali pa da se preko tega predloga preide na dnevni red.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški meni, da bi, ker mesto in dežela plačujeta za realko velike vsote, bolje kazalo ustanoviti lastno realko, da je darilo hranilnice danajidski dar. Ker ima v vseh realkinih zadevah hranilnica prvo besedo in bi takoj uročila svoj „veto“, ko bi se hotela slovenščina upeljati kot obligaten predmet, zato je Hribarjev predlog brezuspešen in govornik ne more glasovati zanj.

Poročevalec g. Hribar odvrne, da je c. kr. realka v Ljubljani, v glavnem mestu dežele slovenske, kjer živi 96% Slovencev in kjer bi se na slovenščino gotovo smel jemati ozir. Sedaj pa na tej učilnici še ni niti obligaten predmet za vse učence. Govornik izjavi, da ostane pri predlogu finančnega odseka, čeprav bi ne imel uspeha, vsaj je mestni zastop storil svojo dolžnost, da se je potegnil za pravice svojega jezika.

Predlog profesor Šukljeja ne obvelja, zanj glasuje samo predlagatelj in dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, vzprejme se pa odsekov predlog, kakor tudi vsi ostali predlogi finančnega odseka in ves proračun za l. 1884. Potem se seja sklene.

Objava predstoječega poročila zakasnila se je zaradi obilice gradiva za nekoliko dni, kar je bilo gg. dr. vitez Bleiweisu in prof. Šukljeju povoda dovolj, napisati obširno poslano v „Slovenci“ in v Novičinem „Oglasniku“ proti nam. Ker gledé izrazov v tem poslanem nesto bila preveč kočljiva, treba da tudi mi svojo povemo.

Omenjena gospoda trdita takoj v prvem stavku: „Poročilo „Slovenskega Naroda“ o zadnji seji mestnega zbora je tako zlobno sestavljeno, da“ itd. Da bodo naši čitatelji sami lahko razsojevali, kaj je zlobno, kaj pa ne, zdi se nam potrebno tukaj še jedenkrat ponoviti dotično poročilo. Mi smo pisali:

„Protiv predlogu se izjavi profesor Šuklje, sklicuje se na §. 19. državnih osnovnih postav, a predlog vzprejme se vender z vsemi, proti glasovoma prof. Šukljeja in dra. vit. Bleiweisa.“ — „Podrobneje poročamo v prihodnjih številkah.“

Kdo nahaja v teh besedah tudi le senco zlobnosti, ali ni obratno zgoraj navedena trditev teh dveh gospodov **zlobna**? Se li to ne pravi, iskati dlake v jajci?

Da smo gospodoma obljubili, objaviti nijina govora, je res, a ravno tako je pa tudi res, da smo rekli, da bodeta ta govora tiskana, kadar se bode poročilo nadaljevalo. Na določen dan pa se nismo vezali. Če gospoda nesto mogla čakati do danes, ne moremo pomagati. Zaradi tega se nam tudi ni potrebno zdelo, priobčiti danes nijina govora ad verbum, ker sta itak že dovolj razglašena.

Toliko, kar se tiče „zlobnosti“ in „zlobnega nagiba“ našega.

Ako pa to zadevo stvarno preudarimo, ne vidimo nikjer niti potrebe niti najmanjše koristi, oporekati in protiviti se predlogu, da se na realki upelje slovenščina kot obligaten predmet. Saj bi to ne bil v nebo upijoč greh, ka-li? In če so vsi drugi odborniki za ta predlog glasovali, ki menda tudi nemajo kosmate vesti, bi tudi omenjena gospoda že zaradi discipline smela se jim pridružiti, kljub svojej rahlo- in pravočutnosti. Vsaj bolj umestno bi po našem mnenju bilo, potezati se za obligatnost slovenščine, nego zastopati koristi Neslovencev na Ljubljanskej realki.

Razlogi, katere sta imenovana gospoda v opravičevanje svojega „faux pas“ navela, nas neso prav nič preverili in v svesti smo si, da bi pokojni dr. vit. Janez Bleiweis ne bil glasoval proti obligatnosti slovenščine.

Domače stvari.

— (Preuzvišenega gospoda knezoškofa dra. Pogačarja) zdravje, katero se je bilo zadnje dni nekoliko na bolje obrnilo, je danes zopet slabše. Iz vseh krogov Ljubljanskega mesta dohajajo dan na dan povpraševati, kako je z zdravjem g. knezoškofa.

— (Slovensko gledališče.) V soboto 19. dan t. m. predstavljala se bode Ogrinčeva izvirna vesela igra v 3 dejanjih „V Ljubljano jo dajmo!“ Izenadilo nas je dramatično društvo z veselo vesticjo, da v bratski slogi sodeljuje ta večer oddelek slavnega pevskega društva narodne čitalnice Ljubljanske. Pela se bode kot uloga „Podoknica“ in po dolgem prestanku slišali bodemo zopet jedenkrat „kitico slovenskih narodnih pesnij“ sestavljen A. Foerster. Veseli nas ta izborna sloga naših narodnih društev. Upamo pa tudi, da bode občinstvo v priznanje zaslug, ki jih ima prerano umrli Ogrinec za našo dramatiko — in neumornega letošnjega uspešnega delovanja dramatičnega društva, napolnilo Talijin hram.

— (Stavbene obrti) namreč: stavbeni mojstri, zidarji, kamnoseki in tesarji poklicani so bili včeraj k shodu v mestno dvorano, da si ustanove skupno zadrugo, čemur so zastopniki vseh strok jednoglasno pritrdili. Izvoljeni so: predstojnikom: g. Filip Zupančič, stavbeni mojster, namestnikom: g. Franc Faleschini, stavbeni mojster, v odbor: gg. Jakob Zupančič, zidarski mojster, Vinko Čamernik, kamnosek, Anton Gvajc, tesarski mojster; namestnikoma gg.: Anton Jerančič in Matej Bremec, tesarska mojstra. Pri tej priliki doznalo se je, da imajo zidarji v bolnišni blagajnici svoji 500 gld., tesarji pa osem starih petakov, katere je pozabil nekdanji načelnik ranjki gosp. Košir v blagajnici in ki sedaj že davno več ne veljajo, hranijo se pa v blagajnici v spodbujo načelnikom, kakšni — ne smejo biti.

— (Slovensko društvo) zboruje v nedeljo 27. januarja v trgu Šmarije. Povabljen je tudi g. Božidar Raič, ter bode kot narodni kandidat za državni zbor svoj politični črtež razlagal. K obilnej udeležbi vabi Odbor Slov. društva.

— (Članovi Koparske čitalnice) poslali so uredništvu „Mira“ 16 gld. v porabo. Zabili neso koroških bratov, akoravno je tudi v Istri mnogo posla.

— (Imenovanja in premeščanja.) Sodnijski pristav na Brdu g. Albin Smola in avskultant g. Eduard Benedikt imenovana sta, slednji extra statum, sodnijskima pristavoma pri okrožnej sodnji v Rudolfovem. Gosp. dr. Ljutevit Vipavec prestavljen je vsled lastne prošnje kot sodnijski pristav iz Ljutomera k sodnji v Maribor na Drave levem bregu. G. Josip vitez Mulley iz Paterniona v Stainz, g. Adolf Elsner iz Idrije v Škofjo loko; g. pristav Karol Martinak z Vrhnike v Maribor k sodnji na Drave levem bregu. Pristavi imenovani so gg. avskultantje: dr. Viktor Wagner v Šmariji pri Jelšah, Tomaž Cajnkar na Brdo, Gregor Milhar na Vrhniko, Fran Vedrnjak v Ljutomer, Ernst Ferk v Idrijo. — Premeščen je znani sodnijski pristav Karol Gertscher iz Šmarija v Paternion, a službovati mu je v Pišerku, v Slovenji Gradec pa pride kot sodnijski pristav g. Mihael Novák, ki je bil doslej v gornjej Radgoui.

— (Nova knjižica) „Ženitovanjski obredi, pesni itd.“ izide kmalu v Leonovej tiskarni v Mariboru. Spisal jo je g. Lovro Stepišnik v Slovenskej Bistrici.

— (O pouličnem izgredu) v Zagrebu, katerega žrtva je bil župnik dr. Marko Lončarić, čitamo v Zagrebških listih, da je Lončarić na Jelščevem trgu pri velikej kavarni napala tolpa dijakov in delavcev. Na dano znamenje zletelo je kacij 50 jaje vanj, ki so ga zadela v obraz, v oči, v zobe, na senci in mu zbila pokrivalo z glave. Veliko jaje razbilo se je na poslopji milosrdnikov, jedno je priletelo v okno lekarnice, katero je zrušilo. Globoko obžalujemo take izgrede, še bolj pa liste à la „Sloboda“, ki v tej zadevi jako škodoželjno in cinčno piše: „Bilo je to ovako. Njih dvojica, dva nerazdruživa druga Mirko Hrvat i Marko Lončarić koralici su jedan uz drugoga i pošli su, da prazne želudce napune kod „Janjeta“. Na Jelščevu trgu dočekala ih je množina svieta. Moguće da su ta dva otca domovine mislila, da će im se vikati „živio“, kad se ne htjedoše ugnuti. Nu mjesto sa „živio“

pozdraviče ih sa gnjilimi jaji. Jaja stadoše padati kao tuča, a moj ti Marko zaurlika, skoči u vis kano bik, kad ga obad u uhu ugrize, te bez šešira poleti u bolnicu Milosrdnikah. Žula ona tvar ciedila mu se je niz crne mantije, da si i nehotice pomisljao na neku zastavu. Lice bijače zamazano i gadno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Laški trg 18. januarja. Iskreni rodoljub in starosta slovensko-štajerske duhovščine Anton Žuža umrl ob 1/2 3. popoldne. Tukaj občna žalost.

Dunaj 18. januarja. Cesar obiskal je danes pošto-hranilnični urad, ogledoval skoro dve uri vse najnatančneje ter izrekel svoje popolno priznanje o uredbi in delovanju urada.

Budimpešta 18. januarja. Raznim govoricam nasproti izjavlja „Ung. Post.“ jako odločno, da glasovanje gornje zbornice v zadevi mešanih zakonov ni najmanje uplivalo na položaj Tisza-vega kabineta, ki ima veliko večino spodnje zbornice za seboj.

Poslano.

V 12. številu letošnjega „Slov. Naroda“ brali smo v „tolažbi goriškim semenišnikom“, da je bil „Narod“ svoje dni tudi v Ljubljanskem semeniški „persona ingrata“. Da boste imeli „tri zle reči“, povem Vam jaz še jedno semeniško, kjer sta „Narod“ in „Zvon“ bili prepovedana. To je bilo — in je najbrž še zdaj! — tam v tistem mestu ob Dravi, ki se mu pravi: Maribor!

In... čudno je res! Tudi v Mariboru ni nič pomagal kitajski zid, kakor mi vé povedati moj prijatelj. Časa in svobode valovi pluskali so črez, in Narod in Zvon sta prihajala v samotne celice v roke tistim, ki so ju hoteli: kakor pred prepovedjo, takó poslej. „Čemu torej prepoved?“ — boste vprašali, gospod urednik. No, saj veste, — da se ustrezijo tistim, ki pravijo: tajc, tajc, — in pa takisto „zarad lepšega“ (?) —

Simon Zamúrski,
aktiven obad.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. jan.	7. zjutraj	743.44 mm.	— 9.2°C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	741.78 mm.	— 0.4°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.46 mm.	— 4.8°C	sl. szh.	jas.	snega.

Srednja temperatura — 4.8°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza.

dné 18. januarja t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 60 kr.
Srebrna renta	80 „ 10 „
Zlata renta	100 „ 25 „
5% marčna renta	94 „ 15 „
Akcije narodne banke	847 „ — „
Kreditne akcije	303 „ 70 „
London	121 „ 10 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 60 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 71 „
Nemške marke	59 „ 35 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 123 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „
4% avstr. zlata renta davka prosta	100 „ 26 „
Ogrska zlata renta 6%	121 „ 30 „
„ „ 4%	88 „ 80 „
„ „ 5%	86 „ 45 „
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 75 „

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes. Varstvena znamka.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije. Cena škatljice s 15 prilepkov in roženim diletom za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupovanju tega preparata blagovoli p. n. občinstvo vedno paziti na to, ima li vsaka škatljica na zunanem ovitku utisneno gori zaznameno varstveno znamko.

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trunkoczy, ter tudi vsi drugi lekarnarji. (671—7)

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

izdeluje se po posebnem načinu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischias, bolečinam v križu in hrbtenem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslabiljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otnelosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolu in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zunanje. Cena steklenice s točnim navodnom uporabe 70 kr. a. v.

NB. Kupovaječe p. n. občinstvo rači vedno paziti, je li pri vsaki steklenici na zunanem ovitku utisnena zgornja varstvena znamka.

Zahvala.

Vsem blagim dariteljem dobitek za srečkanje, kakor tudi mnogoštevilnim obiskovalcem društvene veselice dne 13. t. m. izrazi s tem najtoplejšo zahvalo (47)

Prostovoljna požarna bramba v Škofjeloči,
Alois Triller, m. p. Andrej Slabnik, m. p.

V nekeje kmetskeje občini z jako velikim prometom oddaje se na račun

gostilna

s k njej pripadajočo mesarijo

po jako ugodnih pogojih; zahteva se pa nekaj varščine. Kateri mislijo vzprejeti ponudbo, obrnejo naj se ustmeno ali pisмено k gospodu Hrovatu v Ljubljani, Vegove ulice št. 9, 1. nadstropje na levo. (42—2)

Gospodičinam!

Oženil bi se rad takoj mlad posestnik v lepem kraju na Kranjskem, 24 let star, prijetne postave in z lepim nezadolženim posestvom, z deklico, staro 18 do 22 let. — Zahteva se: Nekoliko izobraženosti, veselje do gospodinjstva v gostilni, prijetno zunanost in naj ima deklica dote jedno tretjino toliko, kolikor imam jaz premoženja, tedaj od 6000 do 10.000 gld. v gotovini, katera svota se bo na prvo mesto zavarovala. Pisma, ako je mogoče s fotografijo, naj se pošiljajo z naslovom: M. L. L. v Postojini. Poste restante. — (Tajnost obeta se s častno besedo.) (39—2)

Št. 7847 de 1883.

(18—3)

Natečaj.

Na deželni vino- in sadjerejski šoli na Slapu poleg Vipave bode 1. maja leta 1884. izpraznjeno mesto pristava kot 2. učitelja proti obojestranski polletni odpovedi — z letno plačo 800 gld. in s prostim (naturalnim) stanovanščem, — kdor bi bil neoženjen. — Njegove dolžnosti so: poučevanje v naravoznanstvu, v splošnem kmetijstvu, v zemljerstvu, knjigovodstvu, potem kontrola pri blagajnici in v gospodarstvu, računsko zapisovanje in sploh pisarniška opravila.

Prositelji za to službo naj svojo zmožnost dokažejo z absolutoriji kakega višjega kmetijskega učnega zavoda ali s spričali o sposobnosti za poučevanje v naravoznanstvenih in kmetijskih strokah in s spričevali o službovanju v teh strokah. Dokazati imajo tudi svojo starost, avstrijsko državljanstvo in popolno zmožnost slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Prošnje naj se pošljejo
do konca februarja 1. 1884.
podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 6. januarja 1884.

Deželni glavar: Thurn.

Priznana nepokvarjene, izvrstne

voščene sveče

izdelujejo (652—21)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Tuoci:
dne 17. januarja.
Pri Slovci: Tysen z Dunaja. — Senko iz Trnovca. — Schmitz iz Dunaja. — Pri Mateti: Bachmann z Dunaja. — Baumgartner, Schützenhofer iz Linca. — Pri Južnem kolodvoru: Koller iz Prage.

Vožne liste

slovensko-nemške in nemške priporočila po najnižji ceni

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON
Francoski fabrikat.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!
Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Cawley & Henry, alifabrig Fabrikanten, PARIS

Zoper jetiko! Radgostski universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospod lekar J. Seichert v Rožnau.

Prosim, pošljite mi še jedenkrat 2 zavitka radgostskega čaja in 4 škatljice rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Princ Danilu so celtilčki dobro deli in snedel jih je cel 2 škatljici. Baš tako izvrstno se je pokazal vaš čaj. Priloženo je 4 gld. 10 n. av. v. Z visokim spoštovanjem

dr. pl. Radić,

kn. črnogorski dvorni zdravnik.

V Cetinji (Črna gora), 24. maja 1877.

Vaše blagorodje!

Dolžnost mi je naznaniti vam, da so iz vaše lekarne naročeni rožnovski maho-rastlinski celtilčki in radgostski čaj mojej bolnaj soprog postali prava dobrota. Zato moram vam, čestiti gospod, izreči svojo najiskrenejšo zahvalo za čudotvorno ozdravljenje, katero se imam zahvaliti vašemu zgravi. Vaše blagorodje prosim z nova, da mi svojega izvrstnega radgostskega universalnega čaja pošljete še dva zavitka proti povzetju.

Vašemu blagorodju popolnem udani

Viktor Szymanski,

graščinski in gozdni oskrbnik.

Bronica, 5. oktobra 1876.

P. S. Ne bodem opustil razglasiti slave vaših izvrstnih zdravil tudi po poljskih časopisih.

Čestiti gospod!

Zoper hudo prehlajenje v vratu, katero imam uže dolgo, se mi je od več strani priporočalo vašo izvrstna zdravila. Prosim vas tedaj, pošljite mi s poštnim povzetjem čaja 2 zavitka in rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 4 izvirne škatljice. Spoštovano

A. Bratke,

župnik v Vüslavu, Dolenje Avstrijsko.

Vüslav, 6. novembra 1879.

Od tega po zdravniškeje razložbi in predpisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski universalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se vedno le v lekarni J. Seichert v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbeke v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradel, A. Marek in J. Kupferschmied v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovcu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodnem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi situ solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopeli Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (693—9)